

[Henriette Crone.]

vil mene, at det betyder et Indgreb i deres personlige Frihed, at de nu skal tvangsindmeldes i Sygekasser, senere hen vil være glade for, at det er sket.

Med særlig Glæde vil sikkert Sygekasse-lovens § 19, der omhandler Barselhjælp, blive hilst rundt omkring i Landet. Herefter skal Sygekasserne yde fri Jordemoderhjel্প samt de ved Fødselen nødvendige Forbindstoffer. Barselsengen udstrækkes fra tidligere 10 Dage til 14 Dage, i hvilken Tid der ydes den fødende samme Pengehjel্প, som hun har forsikret sig for i Sygdomstilfælde. Det er en ikke ringe Byrde, Sygekasserne her har paataget sig; langt den overvejende Del, nemlig de $\frac{3}{4}$ af Udgifterne, som er anslaaet til at andrage 800 000 Kr., falder paa Kasserne.

I Henhold til samme Paragraf ydes der endvidere med fuld Refusion fra Kommunerne efter de 14 Dages Barselhjel্প de Kvinder, som er undergivet Lovgivningen om Arbejderbeskyttelse og dens Bestemmelser om tvungen Barselhvile, en daglig Pengehjel্প i den Tid, denne Barselhvile varer, det vil sige 14 Dage efter Barselsengen efter den gældende Fabriklov, idet det i denne bestemmes, at der skal være en 4 Ugers tvungen Hvile efter Fødselen. Efter Pristallet fra 1929 andrager den daglige Pengehjel্প 3 Kr., 2 Kr. 40 Ø. og 1 Kr. 80 Ø. for henholdsvis Hovedstadskommunerne, Købstæderne og Landet, og hvis Moderen af Hensyn til Diegivning holder sig borte fra sit Arbejde, kan den samme Pengehjel্প udstrækkes yderligere til indtil 6 Uger efter Fødselen. Da jeg har hørt ydret Tvivl om, hvorvidt disse Dagpenge ogsaa omfatter Søndage, hvad jeg selv efter Forslagets Ordlyd mener, de gør, vilde jeg være meget glad, om den højtærede Minister vilde bekræfte min Opfattelse. Endelig ydes der i særlige Tilfælde den svangre Kvinde den samme daglige Pengehjel্প i indtil 8 Uger før Fødselen, naar det ved Lægeattest kan godtgøres, at hun ikke uden Skade for sig selv eller for Fosteret vil kunne udføre sit Arbejde.

Jeg tror, jeg er i fuld Overensstemmelse med de arbejdende Kvinder, der omfattes af Loven, naar jeg bringer en Tak ikke alene til den højtærede Minister, som har fremsat Lovforslaget, men ogsaa til den Del af Rigsdagen, der gennemfører det, idet jeg formoder, at dette høje Ting slutter sig til Vedtagelsen i det andet høje Ting. Fabriklovens Bestemmelse om den tvungne 4 Ugers Barselhvile er, som Forholdene er nu,

alt andet end populær mellem dem, for hvem den var tænkt som et Gode og en Beskyttelse. Loven er ganske simpelt enten slet ikke blevet overholdt eller paa legal Vis ved Hjælp af Lægeattest ikke blevet udnyttet, fordi Adgangen til Understøttelse, der ganske vist var uden Fattighjælps Virkninger, var betinget af Trang, og den deraf flydende Undersøgelse kunde ofte være krænkende; og som undergivet det frie Skøn var Understøttelsen i mangfoldige Tilfælde yderst ringe. Fra min tidligere Virksomhed kender jeg en Del til disse Forhold, og jeg har ofte hørt Besværinger fra Kvinder i saa Henseende. Det er derfor min Tro, at naar Forslaget her er blevet til Lov, vil Ordet Beskyttelse i Forbindelse med den tvungne Barselhvile ikke længere komme til at staa i Gaaseøjne, saaledes som det gør nu, ligesom det er mit Haab, at Antallet af de Mødre, der vil give deres Børn Die i disses første spæde Alder, vil stige, hvad der betyder Sundhed og større Modstandsevne for den opvoksende Slægt; det behøver jeg vist ikke her at komme nærmere ind paa.

Hvad Sygekasserne angaar, tror jeg, at Loven helt igennem, baade hvad Enkeltheder og hvad Helheden angaar, vil blive hilst med udelt Tilfredshed baade af Kasserne og af deres Medlemmer, hvilket jo i Praksis vil sige den største Del af Befolkningen.

Vender jeg mig nu til Invalide- og Aldersrenten, skal det ikke være nogen Hemmelighed, at jeg hellere havde staaet her i Dag og anbefalet Ministerens oprindelige Forslag, thi man kan jo ikke lukke Øjnene for, at som Forslaget foreligger, bærer det i højere Grad end for Sygekassernes Vedkommende Præget af Kompromissets Vilkaar og Præget af Trykket af de store økonomiske Vanskeligheder, som vort Land er inde i. Men Lovgivningsmagten er jo nødsaget til at tage Hensyn til den haarde Virkelighed, og Forholdene er unægtelig helt andre i vort Land nu, end de var i 1929, da Ministeren første Gang forelagde Lovforslaget. Allerede da Lovforslaget blev forelagt første Gang, viste det sig, til Trods for at de økonomiske Forhold den Gang var ganske anderledes end nu, hvor vanskeligt det var, naar man da ikke har ganske ubegrænsede Midler til Raadighed, at sammenarbejde to Love, som er bygget op paa hver sit Princip, til et fælles System, Invaliderenteloven, der hviler paa $\frac{1}{3}$ Forsikring og $\frac{2}{3}$ Forsorg, og som har faste, ensartede Takster for hele Landet, lige fra København til Landkommunerne, Takster, som er ens